REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la ADMINISTRAȚIUNE în Brașov și a următórele Birouri de anunciuri:
In Viena: M. Dukes Nachf. Nox. Augenfeld & Emerich Lesner, Heinrich Schalek. Rudolf Mosse. A. Oppelika Nachf. Anton Oppelik. In Budapesta: A. V. Goldberger, Ekstein Bernat. In Hamburg: Karolyi & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seriă garmond pe o colónă 6 cr.
— Publicări mai dese după tarifă și învoială.
RECLAME pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXIII.

„GAZETA“ iese în fiăcare di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de *Duminecă* 2 *fl.* pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șése luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de *Duminecă* 8 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare Têrgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 10 fl., pe șése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. — Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 bani. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 232. | Brașov, Joi 19 Octomvrie (1 Noemvrie). | 1900.

Gimnasiul din Reghin și Sěcuii.

Am amintit pe scurt despre hotărîrea, ce a luat'o adĭ sěptěmână congregația comitatului Mureș-Turda în afacerea gimnasiului săsesc din Reghin. Ea este mult semnificativă pentru spiritul de luptă intolerant, de care sunt cuprinșĭ adĭ Maghiaro-Sěcuii din Ardeal față cu naționalitățile conlocuitóre. Am semnalat deja faptul și am arătat cât de mult sunt încântațĭ de atitudinea Sěcuilor din Mureș-Turda, Banffy cu afiliații sěi.

S'a comunicat chiar de către foile oficióse, că amintita congregațiă a luat cu îngrijire la cunoscință o decisiune a ministrului de interne relativă la gimnasiul săsesc din Reghin și că tot-odată a protestat în contra spiritului „nepatriotic“, ce ar domni la acea școlă. Nu s'a lămurit însě lucrul în destul. Acum găsim o lămurire în „Sieb. D. Tagbl.“ din Sibiiu și într'o corespondență din Têrgu-Mureșului, ce o publică „Pesti Hirlap“.

După aceste lămurirĭ afacerea cu spiritul „nepatriotic“ e mai veche. Ea a fost adusă încă anul trecut înaintea congregației, când s'a tratat de ajutorul, ce l'a votat orașul Reghin în sumă de vr'o patru mii fl. în favorul gimnasiului săsesc de acolo. S'a cerut aprobarea din partea adunării comitatense a decisiunei orașului, și atuncĭ s'au ridicat de către unii membri maghiarĭ obiecțiunĭ, că ajutorul ar fi prea mare și că în amintita școlă din Reghin ar domni un „spirit nepatriotic“. Pentru asertiunea din urmă s'a adus ca argument, cum ne spune fóia săséscă, că unul din profesorii gimnasialĭ dela Reghin scrie articulĭ ostilĭ Maghiarilor și că un alt profesor a cores într'o lucrare a unui școlar, care descriind petrecerea sa în Viena a dis, că a vědut acolo pe regele, ștergênd cuvêntul „regele“ și scriind în locul lui „împěratul“.

In cele din urmă, cu tóte obiecțiunile acestea, congregația a primit atuncĭ (Maiŭ 1899) dotațiunea anuală orășenéscă votată de orașul Reghinul săsesc, dér sub o condițiune: ca adecă sě se dică în conclus, că congregația aștéptă dela comuna Reghin, că va îngriji ca în școlele evangelice de acolo instrucțiunea sě se facă în „spirit patriotic“. Cu acest adaus s'a presentat conclusul ministeriul de interne spre aprobare.

Intr'aceea Consistorul bisericei ev. din Sibiiu a făcut, cum dice „Pesti Hirlap“, o representațiune în limba germană în contra acelui adaus la hotărîrea adunării comitatense prin care se escepționéză patriotismul corpului didactic dela numitul gimnasiu săsesc.

Ministerul de interne a dat ascultare representațiunei Consistoriului și a nimicit punctul acela de obiecțiune din hotărîrea congregației.

Fóia sibiiană spune, că în decisiunea ministerială se dice, că acel adaus a fost de prisos, deóre-ce statul și guvernul are destule mijlóce legale, de a-se convinge despre spiritul, ce domnesce în institutele de învěțămênt și de-a lua měsurile de lipsă.

Așa stă lucrul. Congregația din Têrgu-Murěșului a fost așa de mult iritată din causa ștergerei dojenei „patriotice“ din hotărîrea ei de-acum un an, încât — cum dice raportorul lui „B. Hirlap“ — décă nu intrevenea cu tactul sěu „fișpanul întru tóte corect“, discuțiunea asupra decisiunei ministeriale era p'aci sě se termine c'un vot de neîncredere.

Fóia lui Banffy vede în acéstă observare un bobârnac, ce se dă comitatului Murěș-Turda și se supěră foc.

Pe noi acésta puțin ne importă. Am sulevat însě casul pentru-ca sě se scie cum s'a petrecut în adevěr și sě nu i se dea o importanță mai mare, decât o are.

Brașov, 18 (31) Oct. a. c.

Un incident la gimnasiul român din loc. Fiind dată și bine cunoscută simpatia și solicitudinea, ba chiar gelosia, cu care publicul român de aicĭ și de pretutindenĭ urmăresce tot ce se petrece în școlele și cu școlele române din loc, și cea mai mică scire despre disarmonii produse în sînul acestor școle are efectul de-a da nascere la tot felul de temerĭ și îngrijirĭ.

Un astfel de efect îl are, mai ales după frumósa și înălțătórea serbare a jubileului gimnasiului nostru, și *faima ce s'a lățit de vre-o două dile despre demisiunea actualului director al gimnasiului*, pe care, vorbind la adevěr, publicul nu șĭ o póte esplica, nicĭ motiva cu nimic, bine sciindu-se, că nicĭ cause de sănětate, nicĭ alte cause normale nu obvin, carĭ sě pótă justifica un asemenea pas. De altă parte D-l director actual, de șése anĭ, de când ocupă acest post, a funcționat spre mulțumirea generală, așa, că tocmai după esperiențele, ce le-a făcut până acum în conducerea școlelor, eram și suntem în drept a-ne aștepta în viitor la o activitate încă și mai mănósă a d-sale.

Faima despre demisiunea d lui Virgil *Onițiu* ni-se confirmă cu adausul, că demisiunea formală nu șĭ-a înaintat'o încă până adĭ. E vorba, că mâne poimâne afacerea va veni înaintea conferenței corpului profesoral al școlelor medii.

Nu voim sě întrăm deocamdată în aměnuntele cestiunei și sě cumpănim motivele, ce au putut îndemna pe d-l director gimnasial la acest pas cu totul neașteptat, dér nicĭ n'am puté sě o facem astădĭ, pentru-că în casul de față suntem și noi în condițiunile, în carĭ se află publicul cel mare, care aude unele și altele și se neliniștesce fără sě fiă în clar cu tóte cele ce se petrec.

Orĭ-ce ar fi îndemnat însě pe d-l Onițiu de-a lua hotărîrea sě demisioneze, noi în împrejurările actuale și avênd în vedere interesele marĭ ale școlelor nu putem crede, că nu vor fi mai multe și mult mai tarĭ motivele acelea, carĭ pledéză pentru rěmânerea și perseverarea în post a d-sale.

Și érășĭ orĭ-ce ar fi putut causa nemulțumirea directorului, provenind póte chiar din raportul sěu cu corporațiunile și autoritățile școlare, nu putem crede, că aceste autoritățĭ la rêndul lor nu vor afla mai multe motive, carĭ sě le îndemne a face cu putință o justă aplanare a incidentului, decât motive contrare.

E învederat însě de altă parte, că de orĭ-care natură ar fi causele demisiunei din cestiune, în primul rênd și în měsura cea mai mare este chemat însușĭ corpul profesoral al școlelor medii sě intervină cu autoritatea sa morală pentru a se aplana lucrul și a se evita ca tocmai în circumstanțele de față sě se producă o perturbare în mersul regulat și liniștit al afacerilor școlare, ceea-ce fórte ușor ar puté avé îngrijitóre consecințe din mai multe puncte de vedere.

Ne-am simțit datorĭ a semnala incidentul acesta regretabil și o facem în firma așteptare, că cei mai de aprópe interesațĭ vor sci sě-l delăture cu tactul și bunul simț, pe care în tóte împrejurările îl reclamă interesele școlelor.

· **Apropiere ceho-maghiară.** Organul Cehilor bětrânĭ „*Politik*“ din Praga s'a ocupat într'un prim articul cu discursurile, ce s'au ținut în dieta din Pesta la desbaterea decisiunei monarchului privitor la cuotă. „Politik“ remarcă în articulul sěu observările lui Csavolszky și Polonyi cu privire la luptele Cehilor pentru dreptul lor public și dice, că aceste observărĭ nu stau isolate în opinia publică maghiară. Ludovic *Lang* și contele Stefan *Tisza* nu negligă de loc nisuințele cehice, ér N. *Bartha* a desfășurat în fóia sa „Magyarország“, că un interes esențial al Ungariei este, ca față cu curentul german sě se ridice un zid de apěrare cehic. In delegațiunile din anul trecut *Ugron* G. încă a vorbit despre îmbunětățirea raporturilor maghiaro-cehe.

FOILETONUL „GAZ. TRANS“.

Literatură și Folklor

asupra literaturei nóstre poporale.

Am găsit, mai de-unădĭ o bucată de hârtiă ruptă dintr'o carte. Am cetit cele câte-va rêndurĭ, și am înțeles, că trebue sě facă parte dintr'un „studiu“ asupra literaturei nóstre poporale.

Nu sciu cine va fi autorul, și nu regret.

Etă ce am cetit: „Nu, nu e artă, nu e simț artistic în poesia nóstră populară“.... „Nu găsim o întorsătură de frază séu o gândire mai distinsă, simbolurile și fantasticul lipsesc, comparațiile aprópe în unanimitatea lor sunt lipsite de orĭ ce originalitate séu gingășie“.

Atâ'a am cetit.

Și atuncĭ m'am întrebat: Décă literatura nostră populară e așa de nulă, cum se face, că fruntașii literaturei nóstre culte sunt așa de influențațĭ de dênsa, încât fac până și împrumuturĭ carĭ, pentru un critic mai pretențios, ar trece drept plagiate?

Nu voiŭ vorbi de poeții noștri în viéță.

Ómenii sunt curioșĭ: același poet, pentru unii, e un geniu, pentru alții, o nulitate. Voiŭ pomeni numai de morții noștri, scumpĭ nouă, a cărora valóre artistică e netăgăduită.

Numai de aceștia voiŭ vorbi.

*

In véeul al VI-lea domnea, în Munteuia, Neagoe Basarab, pe care d-nul Hasdeu [1]) îl numesce „Marc-Aureliu al Țěrei-Românescĭ, principe artist și filosof, care ne face a privi cu uimire, ca o epocă escepțională de pace și de cultură, în mijlocul unei întunecóse furtune de mai mulțĭ secolĭ, scurtul interval dintre anii 1512—1521“.

Acest principe a scris o carte, tipărită abia la 1654, sub titlul: „Invěțăturile bunului și credinciosului Domn al Țěrei-Românescĭ, Neagoe Basarab Vv., către fiul sěu Teodosie Vv.“

In acéstă lucrare se găsesc bucățĭ de o frumsețe neobicĭnuită. Etă, între altele, una citată de d-l Hasdeu:... „ca turturéua ceea-ce se desparte și-i piere soția; mută jale și dor are pentru dênsa, și nicĭ-odată pe copaciŭ verde nu se pune, ci tot pe uscat; și când va sě bea apă, întâiŭ o turbură cu picióreIe și atuncĭ bea; și nicĭ-odată inima ei nu dobândesce veselie“.

Mai târdiu, peste câte-va sute de anĭ, un alt poet Enăchiță Văcărescu, publică un volum de poesii, în care găsim următórea:

Amărîtă turturea
cât rěmâne singurea,
căcĭ soția șĭ-a repus,
jalea ei nu e de spus.
Cât trăesce tot jelesce,
și nu se mai însoțesce!
Trece prin florĭ, prin livede
nu se uită, nicĭ nu vede;
și când șede câte-odată
tot pe ramură uscată.
Umblă prin dumbrav'adêncă;
nicĭ nu bea, nicĭ nu mănâncă.
Unde vede apă rece
ea o tulbură și trece:
unde e apa mai rea,
o mai tulbură și bea.
Trece prin pădurea verde
și se duce de se perde;
sbóră până de tot cade,
dér pe lemn verde nu șade.
Unde vede vênătorul
acolo o duce dorul,
ca s'o vadă s'o lovéscă.
sě nu se mai pedepséscă.

E aceeașĭ poesie la Neagoe Basarab și la Enăchiță Văcărescu.

Dér acesta e un cântec popular, unul din cele mai vechĭ, din cele mai frumóse și din cele mai rěspândite cântece populare românescĭ.

La Alexandri îl găsim:

Amărîtă turturică,
o! sěrmană, vai de ea!
cât rěmâne singurică,
o! sěrmană, vai de ea!
sbóră tristă prin pustie
mai mult mórtă decât vie!
Cât trăesce, tot jelesce,
cu alta nu se însoțesce!
Trece prin pădurea verde,
dér ea pare că n'o vede,
sbóră, sbóră pân'ce cade,
dér pe lemn verde nu șade,
ér când stă câte odată,
tot pe ramură uscată,
orĭ se pune pe o stâncă
și nicĭ bea, nicĭ nu mănâncă!
Unde vede apă rece
ea o tulbură și trece;
Unde vede-un vênător,
către el sě duce în sbor [2])

Dér se dice că Alexandri a *meșteșugit* cântecele poporale culese de el. Atuncĭ étă

[1]) Cuvinte din bětrânĭ, vol. II, p. 439.

[2]) Poesii populare. 1866. p. 254.

Aşa-dér — continuă „Politik“ — în tóte partidele sunt politicianî de greutate, carî nu esitéză a recunósce, că nu se mai póte trece cu vederea peste importanţa tot mai mare a poporului cehic. Şi asta e corect, fiind-că şi în Ungaria se póte resimţi influenţa cucerirei germane. După acésta „Politik“ îşî esprimă regretele, că politica oficială a Ungariei ia posiţiă pentru tendenţe, carî se opun adevĕratelor sentimente, căcî nu se póte nega, că influenţei lui Szell i-a succes sĕ rĕstórne cabinetul Thun-Keizl, pentru-ca sĕ facă loc unuî guvern liberal german. Chiar pentru acésta — încheiă „Politik“ — sunt interesante şi preţióse nouele simptome, carî avisézâ o apropiere Ungaria de Boemia.

Notăm, că organul fracţiunei Ugron-Bartha redă acest mers de idei din articulul lui „Politik“ fără a-i face vre-o observare.

Ultima sesiune a dietei. Erî s'a început în dieta ungară desbaterea asupra proiectului de lege privitor la declaraţia moştenitorului de tron. Se crede, că desbaterea nu va dura mai mult de două ḑile. Camera se va ocupa apoi cu petiţiunile şi până la presentarea budgetului nu vor fi decât şedinţe formale. După presentarea proiectului de budget se va închide sesiunea a 4-a a dietei şi se va deschide îndată sesiunea a *cincia* — ultima.

Partida „ugronistă“ a avut alaltăerî o conferenţă, în care s'a stabilit atitudinea, ce trebue s'o aibă faţă cu proiectul de lege privitor la declaraţia moştenitorului de tron. La conferenţa acésta nu s'a presentat nicî Ugron, nicî Polonyi. Scirea despre retragerea celui dintâiŭ din viaţa politică nu se confirmă. De-asemenea se desminte şi svonul, că Polonyi ar eşi din fracţiunea ugronistă.

Despre „turburările“ din Corniareva érăşî vedem în foile unguresci publicată o telegramă. Ea este următórea: „Protonotarul *Issekutz* a mers erî în Corniareva. Intâiŭ în adunarea comunală, apoi sub cerul liber a esplicat poporului pentru ce e de lipsă mĕsurarea. A făcut sĕ înţelégă poporul, că numai ast-fel se póte scrie în cărţile funduare averea fiă-căruî proprietar şi că rebonificările, ce sunt a se plăti după părţile ocupate, acuşa vor forma averea comunei, asupra căreia între marginele legei va dispune comuna însa-şî“....

Mai spune telegrama, că lămuririle acestea „au liniştit pe deplin poporul“, aşa că mĕsurările, carî în urma turburărilor din ḑilele trecute au fost întrerupte, astăḑî s'au continuat şi cu greu se crede, că vor mai fi conturbate. Numai pentru precauţiune au mai rĕmas până la prima Noemvrie 40 gendarmî la Corniareva; de acî încolo vor lăsa numai atâţî, câţî vor fi de neapĕrată trebuinţă pentru asigurarea personală a inginerilor. De altmintrelea de miliţiă în genere n'a fost lipsă. Afacerea preotului arestat Brânzeiŭ e sub decisiune judecătorescă“.

Declarările lui Waldeck-Rousseau.

Ministru-preşedinte frances a fost în 29 Octomvrie în Toulone, unde luând parte la banchetul municipalităţii a ţinut un remarcabil discurs politic. El arată mai întâiŭ situaţia, ce a aflat'o când s'a format actualul cabinet şi apoi ḑise:

— Numai prin unirea elementelor omogene am putut învinge greutăţile, ér pe aceia, carî ar fi putut provoca o scisiune în cabinet, i-a eschis. *Umanitatea trebue introdusă în politică* şi orî-ce postulat trebue apreţiat cu dreptate. Ce privesce afacerea-Dreyfus, resolvarea ei am încredinţat'o judecătorilor deplin independenţî, a căror sentinţă a şi fost respectată. S'a validitat însĕ şi umanitatea. Guvernul a presentat Senatului un proiect de lege privitor la împăcare şi se speră, că acest proiect va restabili liniştea. Asemenea legî va presenta şi Camerei.

Ministrul vorbì apoi despre situaţia esternă: Inafară situaţia nóstră — ḑise el s'a consolidat. Politica nóstră póte sĕ arate érăşî succese. Când s'a deschis esposiţia, guvernul a aflat necesar sĕ proclame armistiţiu pentru a-se glorifica munca. *Acum însĕ republica e ameninţată încă de multe pericule.* Pentru învingerea acestor pericule guvernul se întórce cu încredere cătră aceia, la carî póte conta ca sincerî şi devotaţî colaboratorî.

La recepţiunea ofiţerilor *Waldeck-Rousseau* a ḑis, că armata are drept la tótă solicitudinea guvernului, care neîncetat caută sĕ îmbunĕtăţéscă instituţiunile militare astfel, ca progresul realisat de armatele celorlalte naţiunî sĕ nu fiă numai atins, dér şi întrecut. Armata va sci sĕ rĕspundă acestor sfaturî, consacrându-se cu totul nobilei sale sarcinî şi nefăcênd loc în rêndurile ei nicî unei neînţelegerî, care n'ar face, decât sĕ o slăbéscă.

Cum sunt trataţî copiiî românî la şcólele unguresci? La acésta întrebare nu e lipsă sĕ rĕspundem noi, căcî rĕspund îndeajuns următórele casurî, ce ni-se spune, că s'au întâmplat în ḑilele de curênd la şcólele de stat primare din loc:

1. Intr'una din classe, şcolarî românî fiind observaţî, că au caiete din librăria românéscă, *au fost pentru acésta dojeniţî de profesor*, caietele *li-s'au luat din mânî* şi ***s'au aruncat***, pe urmă *li-s'a poruncit bieţilor băieţî românî, ca sĕ-şî cumpere caiete din librăria evreului Grünfeld* şi nu ***dela librăria românéscă!***

2. O elevă română diutr'o familiă fruntaşă a trebuit sĕ lipséscă dela şcólă cât-va timp din causă de bólă. După însĕnĕtoşare fetiţa s'a re'ntors la şcólă şi pentru ligitimare a dus un bilet dela tatăl sĕu scris în limba germană. *Biletul de ligitimare însĕ a fost **refusat*** de profesorul respectiv pe „motiv“, că şcóla fiind şcólă de stat, toţî câţî au de-a face cu de-ale şcólei au sĕ se foloséscă de limba maghiară.

Vedeţî, cum se „cultivă“ băeţii noştri în scólele unguresci de stat înfiinţate şi susţinute din budgetul statului, stors în însemnată parte de pe spinarea nóstră?“

Din România.

Despre **turburările ţĕrănescî** ivite în judeţul Rîmnicul-Sărat şi în alte localităţî din incidentul aplicării noului imposit pe ţuică foile de dincolo publică mai multe amĕnunte, prin carî se constată cele împărtăşite de noi la scirile ultime din numĕrul de ierî.

Tot-odată foile guvernului comunică, că în tot judeţul Rîmnicul-Sărat s'a restabilit liniştea, şi că ancheta începută asupra agitaţiunilor ţĕrănescî din amintitul judeţ a dat de urma unora, carî ar fi instigat şi ar fi aţîţat turburările.

Lucrările de taxare a borbotului continuă în linişte sub conducerea administratorului financiar al judeţului Râmnic şi Buzĕu, d-l Eustaţiu.

D-l Alexandrescu, prefectul judeţului, însoţit de d-l general Comăneanu, au inspectat erî comunele în care se produsese agitaţii.

Nimic nu mai este de temut.

De asemenî în tóte celelalte judeţe unde se semnalaserĕ agitaţii totul este liniştit şi lucrările de taxare continuă.

Se scie, că în comuna Buda s'a întêmplat o încăerare sângerósă a ţĕranilor cu soldaţii din causă, că cei dintâiŭ, în furia lor, au atacat trupele cu ciomege şi cu bolovanî, rănind grav pe căpitanul companiei, care a şi căḑut jos în urma ranei, ce a primit'o, precum şi mai mulţî soldaţî. Soldaţii atuncî au tras asupra atacatorilor, fără a se mai face somaţiunî, fiind-că regulamentele militare prescriu soldatului sĕ tragă atuncî când şeful sĕu este lovit. Ţĕranii, carî au căḑut morţî în acea regretabilă încăerare sunt:

Dobre Baciu şi Radu Stan, din Buda şi Nicolae Bucilan din Deduleştî.

Răniţii sunt:

Macoveiŭ Cercel şi Marin Gavrilă din Deduleştî, Avram Gheorghe, Christea Niscoveanu, Radu Buruiană, Ion Marin, Ion Miroiu şi Vasile Harbuz.

Doi din ţĕranii rĕniţî sunt la spitalul din Râmnic într'o stare de tot gravă.

*

Lunî au fost transportate dela gara Filaret la ministerul de finanţe monedele divisionare de nikel. Erau şese camióne păḑite fie-care de câte doi soldaţî.

D-l Ionescu, inspectorul învĕţământului secundar, care suferea de o afecţiune gravă, a fost operat de profesorul Dr. Toma Ionescu Sâmbăta trecută. Operaţiunea a reuşit perfect şi simpaticul bolnav se află în afară de orî-ce pericul şi pe cale de vindecare.

SCIRILE DILEI.

— 18 (31) Octomvrie.

Transcrierea psaltichiei pe note liniare moderne, datorită iniţiativei fericitului întru pomenirea marelui episcop Melchisedec, este pusă acum la ordinea ḑilei. Amintitul episcop, în viaţă fiind, a însărcinat cu acéstă lucrare pe d-l Musicescu, pe d-l Caudella şi pe un al treilea profesor de musică. Pentru începerea acestei colosale lucrărî artistice episcopul Melchisedec a pus la disposiţia acestei comisiunî un ajutor de 10—15 mii lei.

Conferenţa învĕţătorésca din cercul Braşovului e convocată pe ḑilele de Lunî 23, Marţî 24, Mercurî 25 Octomvre st. v. în sala gimnasiului român din Braşov.

Furt de 49.200 flor. *Weisz* Karoly, un membru intern al firmei Witz Mór şi soţî din Budapesta, a voit sĕ ducă 49.200 fl. la cancelaria din strada Andrassy nr. 13. El s'a urcat în tramvaiul electric şi banii, carî consitau din bancnote de hârtiă în florenî, îi puse după ce intră în cupeu, sub aripa paltonului. In strada Lud. Kosuth se pomeni, că cine-va i-a smuls banii de sub palton. In zadar s'a dat alarmă, căcî hoţul nu era. După spusele lui Weisz, lângă el a stat un om bine îmbrăcat. Poliţia îl urmăresce şi s'a publicat un premiu de 1000 cor. pentru cel ce-l va afla. Aşa predă acest furt o fóiă budapestană, la la care însĕ colaboréză şi Jidanî.

Comorî de galbenî. In mare agitaţiune a pus pe speculanţii din Francia şi pe aventurierî un raport mai nou al lui „Mouvement Géographique“, după care în insula Madagascar, pe valea Ampasary s'au aflat comorî de aur grozav de marî. Ocnarii indigenî au săpat până acum marî cantităţî, dér peste indigenî dau năvală imigranţî strĕinî, carî tot în mai mare numĕr alérgă la noul Eldorado.

Desminţire. Oficiósa „Bud. Tud.“ desminte scirea adusă de „Magyarország“, despre demisiunea fişpanului Sandor Janos din comitatul Tîrnavei-micî.

Societatea Ioan Popasu a studenţilor românî din loc s'a constituit în an. scolar c. astfel: *comitetul*: preşedinte d-l prof. Marcu Jantea, vice-pres.: D. David cl. VIII gim., secretar I: V. Glajariu cl. III gim., secretar II: I. Rafiroiu cl. VII gim., cassar: N. Constantin cl. VII gim., controlor: A. Oaucea cl. VIII gim., bibliotecar:

---

o variantă, *ne meşteşugită* din Transilvania:

Amărîta turturică
când rĕmâne singurică,
sbóră pe pădurea verde
şi se duce de se perde.
Sbóră până de tot cade;
pe pelin verde nu şade.
Şi când şede câte-odată,
şade pe ramură uscată.
Unde dă de-o apă rea
ea o tulbură şi-o bea;
unde aude vênătorul
acolo o duce dorul,
ca sĕ dea, sĕ o lovéscă,
sĕ nu se mai pomenéscă. [3]

Mai avem şi alte pilde.

Sĕ fiu, însĕ, fórte restrins, şi sĕ citez numai două din Eminescu.

Luceafărul şi Satira III-a sunt dintre cele mai frumóse bucăţî ale maestrului.

Intr'o poveste populară, o fată de împĕrat se îndrăgesce de Sóre. După multă strĕduinţă pătrunde până la el; dér mama Sórelui, o bĕtrână rĕutăcióasă, temêndu-se ca nu cum-va şi Sórelui sĕ-i cadă dragă, fata o preface în *rîndunică*. [4])

In *Luceafărul* lui Eminescu, o fată de împĕrat, se îndrăgesce de stéua care lucesce mai frumos pe cer, de luceafăr.

Vorbind de fata de împĕrat Eminescu ḑice:

Şi era una la părinţî
Şi mândră 'n tóte cele,
Cum e fecióra între sfinţî
Şi luna între stele.

E admirabil.

Câtă artă! Ce comparaţiune plină de originalitate şi gingăşie!

Si, cu tóte acestea, sunt cuvintele proprii ale unui cântec popular:

Ş'apoi frunḑă trei văzdóge,
la crîşmuţa 'ntre prilóge
ţin crîşmă trei jidance:
rachiu bun de trei soróce,
cine bea, copii nu face.
Ci sciut [5]) şi mama mea
că m'ar face singurea,
se ducea şi ea de bea
de copii nu mai făcea,
c'am fost *una la părinţî*
ca şi luna între sfinţî,
fără fraţî, fără surorî,
ca şi luna printre norî,
fără fraţî, făr' surorele
ca şi luna printre stele [6]).

In „Satira a III-a“ unul din fiiî lui Mircea-Vodă, în lagĕrul dela Rovine, scrie, pe genunchî, o carte ca s'o trimétă dragei sale dela Argeş mai departe, şi-i ḑice:

Te-am ruga, mărî ruga,
sĕ-mî trimeţî prin cine-va
ce-i mai mândru 'n valea ta:
codrul cu poenele,
ochiul cu sprîncenele;
că şi eu trimite-voiŭ
ce-i mai mândru pe la noi:
óstea mea cu flamurile,
codru şi cu ramurile,
coiful 'nalt cu penele,
ochii şi sprâncenele.
Şi sĕ scii, că-s sĕnĕtos,
că mulţumind lui Christos,
te sărut, Dómnă, frumos.

Câtă artă!

Ce întorsătură de frasă, şi ce gândire distinsă!

Şi cu tóte acestea, într'un cântec popular, o cătană scrie, tot aşa, dragei lui, cu deosebirea numai, că el vorbesce ca o cătană, pe când fiiul falnicului Domn vorbesce ca un fiu de domn.

Cătana ḑice:

Trimete-mî, mândră, trimete
ce-o fi 'n sat la voi mai verde;
cosiţa, petelele,
ochii şi sprâncenele;
ochiţii şi guriţa
sĕ mî stîmperî inimuţa,
Séra şi dimineţa,
peste ḑi tot-déuna.
Că şi eu, mândră, ţi-oiŭ trimete
ce-o fi 'n cătane mai verde:
chivăra şi penele,
ochii şi sprâncenele;
ochiţii şi guriţa
sĕ-ţî stîmperî inimuţa
séra şi dimineţa,
peste ḑi tot-déuna [7]).

Şi acuma stau şi mĕ întreb: Décă literatura nóstră populară e aşa de nulă, pentru-ce se lasă a fi influenţată de dênsa, aşa de mult, fruntaşii literaturei nóstre culte?

(*Noua Revistă Rom.*). **Artur Gorovei.**

[3]) S. Fl. Marian, *Ornitologia poporală română* vol. II. p. 203.

[4]) Marian, *op. cit.* vol. I, p. 357—371.

[5]) In loc de: „Sĕ fi sciut.“

[6]) „*Şeḑĕtórea*“ (Fălticenî), vol. I, pag. 14. — Cântecul e cules din Negra-Şarului, jud. Suceva.

[7]) Cântece din Ardeal, culese de V. Alesiu. — „*Convorbirî literare*“, 1 Noemvrie 1868, pag. 686—687.

V. Motóşcă cl. VIII gim., vice-bibliot.: P. Cristodorescu cl. VII gim. *Comisia literară:* P. N. Guşeilă cl. VIII gim. S. Mireau cl. VIII gim. N. Orghidan cl. VIII gim. P. Nistor cl. VII gim. P. Popp cl VII gim, I. Tohăneau cl. VII gim. *Comisia bibliografică*: V. Voina cl. VIII gim. N. Stinghe cl. VII gim.

Mişcarea poporaţiunii României în 1899. Totalul căsătoriilor în ţéra întrégă a fost de 50,003 din carĭ 42,944 în comunele rurale. Nascerile au atins cifra de 250,318 suflete, din carĭ 128,559 băieţĭ şi 121,959 fete; comunele rurale figuréză în aceste cifre cu 210,887 suflete, din carĭ 108,285 băieţĭ şi 102,602 fete.

Morţĭ în ţéra întregă au fost 164,900, din carĭ 86,509 bărbaţĭ şi 78,391 femei. Comunele rurale figuréză în aceste cifre cu 133,979 morţĭ, din carĭ 69,473 bărbaţĭ şi 64,506 femei.

Décă comparăm numĕrul născuţilor cu al morţilor, escedentul de născuţĭ în ţéra întrégă a fost de 85,418 suflete, în carĭ comunele rurale figuréză cu 76,908.

Luptele Burilor.

Se scie, că preşedintele *Krüger* s'a îmbarcat pe un vapor olandes, ca sĕ plece spre Europa, unde visitând curţile europene sĕ solicitéze intervenirea capetelor încoronate pentru încheierea păcii.

Bĕtrânul Krüger face călĕtoria acésta în nisce împrejurărĭ cât se póte de triste pentru patria şi eroicul sĕu popor. O face după-ce un an întreg s'au rĕsboit vitejiĭ republicanĭ din Transvaal şi Oranje cu armatele celei mai puternice împĕrăţii. In lupta acésta eroică a căḑut lamura Burilor, dér căḑut'au şi 40.000 Eglesĭ şi Marea Britaniă a cheltuit două mii de milióne florinĭ, ca sĕ ducă la victoriă stindardul engles, — o victoriă scump plătită şi nu prea onorifică.

Pe când Krüger pléca spre Europa, ce face Englitera? Proclamă anectarea Transvaalului la imperiul britanic, vrênd prin acésta sĕ ḑică, că în Transvaal ea nu mai are de a face c'un beligerant, ci cu bande de revoluţionarĭ nesupuşĭ, carĭ cutéză încă sĕ ridice arma în contra cuceritorului. Astfel scie sĕ respecteze Englitera dreptul internaţional şi astfel scie ea sĕ se închine umanităţii şi civilisaţiunei, la care se provócă în tot momentul. Englitera nu mai recunósce o libertate şi o independenţă a Burilor; prin regim de terόre ea vré sĕ facă pace şi linisce acolo, unde bine scie, că pace şi linişte nu va fi, cât timp se mai găsesc luptătorĭ pentru patriă şi neatêrnare în Africa sudică. Anectând Englitera Transvaalul, ea vré sĕ pregătéscă luĭ Krüger un fiasco în Europa, căcĭ ne mai esistând Transvaal nu póte sĕ mai esiste un representant al republcei, şi bĕtrânul Krüger trebue sĕ fiă considerat ca un pribeag, ér nu ca persónă oficiósă.

Ce se întêmplă însĕ la Burĭ? Ei cutreeră şi acum în cete marĭ şi micĭ câmpiile şi munţiĭ Transvaalului şi Oranjelui şi ḑilnic sosesc scirĭ despre ciocniri sângerόse, în carĭ Englesii sufer pierderĭ însemnate. Botha, Dewett, Schalk-Burger. Delarey şi alţĭ comandanţĭ burĭ apar pretutindenĭ cu trupele lor, surprind garnisónele englese, strică drumurile de fier şi telegraful şi ameninţă legăturile armatei englese. Lumea se miră, că după atâtea pierderĭ şi desastre Burii au încă arme şi banĭ pentru a continua lupta, şi încă în multe părţĭ cu succes!

Numai de curênd s'a întêmplat, că lângă *Hoopetaad* Englesii încurcându-se într'o luptă seriósă cu Burii, aceştia au impresurat pe Englesĭ, li-au causat pierderĭ şi în urmă i-au silit sĕ-şĭ lase tunurile. Totodată se anunţă, că Burii au încă 15.000 ómenĭ în luptă, din carĭ aprópe jumĕtate în Oranje.

Tóte acestea dovedesc, că contrar părerilor luĭ Salisbury şi Chamberlain, Transvaalul şi Oranje esistă, esistă încă un guvern şi o armată bură, esistă în Africa sudică un popor, care e decis a lupta încă de aicĭ înainte pentru libertatea şi neatêrnarea patriei sale şi că multe vieţĭ va mai trebui sĕ jertféscă Englitera pănă sĕ robéscă cu desĕvêrşire eroicul popor al Burilor.

Raportul comitetului fundaţiunei Gozsdu

către consistoriul metropolitan, respective către congres.

Cu provocare la literele măritului consistoriu metropolitan din 27 Iuliu a. c. Nr. 146 M. avem onóre a presenta următorul raport, privitor la cursul afacerilor fundaţiunii marelui binefăcĕtor *Emanuel Gozsdu*, pe timpul dela 1 Octomvre 1897 până în 1 Octomvre 1900 v., şi anume:

I. Representanţa fundaţiunii.

Incetând din viéţă în 4/16 Octomvrie 1898 Escelenţa Sa Părintele archiepiscop şi metropolit Miron Romanul, care după posiţia sa bisericéscă era tot-odată şi preşedintele representanţei, a urmat în acéstă funcţiune nou alesul archiepiscop şi metropolit Ioan Meţianu, ér în locul sĕu de membru nou Preasânţia Sa d-l episcop al Aradului Iosif Goldiş.

Comitetul fundaţional s'a reconstituit în următorul mod:

Preşedinte Dr. Iosif Gall, membrii: Avram Berlogea şi George Szerb.

II. Averea fundaţiunii.

Active: în 31 Decemvre 1897 florinĭ 1.833,467·54; în 31 Decemvrie 1898 fl. 1.823,884·24; în 31 Decemvrie 1899 fl. 1.846,717·82.

Pasive: în 31 Dec. 1897 fl. 204.611·30; în 31 Dec. 1898 fl. 160.892 50; în 31 Dec. 1899 fl. 123.106·25.

Crescere: în 1897 fl. 42.377·35; în 1898 fl. 34.135·50; în 1899 fl. 60.619·83.

(Pe basa raţiociniilor întregim la acest loc cifrele din raport cu următórele: averea totală a fundaţiunei face 1.813,732 fl. 82 cr. In 1899 fundaţiunea a avut venite 100.850 fl. 89 cr., cheltuelĭ 91.812 fl. 94 cr., realisând un profit de 9037 fl. 95 cr.)

Se observă, că în decursul anului curent s'a solvit şi ultimul împrumut, şi astfel fundaţiunea a devenit în posiţia de a-se scăpa cu totul de datorii, decĭ între pasivele anului curent (1900) va figura numai proforma ca posiţiă pasivă capitalul, ce'l representă usufructul d-nei véduve a fericitului fundator cât timp este în viaţă.

Inventariile şi raţiociniile pentru anii 1897 şi 1898 au fost supra-revĕḑute de Măritul consistor metropolitan şi ca atarĭ s'au înaintat şi Inaltului guvern, avênd Măritul congres naţional-bisericesc a revisui numai inventariul şi raţiociniul pentru anul espirat 1899

III. Ştipendiştii fundaţiunii.

In decursul acestui period au primit stipendii: în a. şcolar 1897/8 118 studenţĭ în sumă de 26,362 fl. 12 cr.; în 1898/9 122 în suma de 25.958 fl. 78 cr.; în 1899/900 131 în suma de 28.029 fl. 64 cr. La olaltă **80.350 fl. 54 cr.**

Intre ştipendiştii anului şcolar 1899/900 sunt şi 6 stipendii pentru şcólele de cadeţĭ, şi anume: 4 pentru şcóla de cadeţĭ ces. şi reg., ér 2 pentru şcóla de cadeţĭ la honveḑime.

La acest loc ne permitem a relaţiona şi aceea, că spre controlarea purtării religióse şi morale a stipendiştilor s'au autorisat: 1) pentru stipendiştii din Budapesta esactorul G. Bogoevicĭ; 2) în Cluşiŭ d l protopop Tuliu Roşescu; 3) In Oradea-mare d-l Dimitrie Poynar; 4) în Sibiiu d-l Partenie Cosma; şi 5) în Braşov d-l director gimnasial Virgil Oniţiu.

IV. Internatul din Budapesta.

Conclusul representanţei Nr. 32 din Martie 1897, referitor la înfiinţarea internatului, primind aprobarea Măritului Consistor metropolitan cu literile sale din 1898 Nr. 167, s'a aşternut şi Inaltului guvern spre luare la cunoscinţă. Acesta prin hârtia sa din 19 Iulie a. c. Nr. 15665 în principiu aprόbă conclusul, dér înainte de a lua conclus metritoriu în cestiune cere dela representanţa fundaţiunii mai multe informaţiunĭ. Representanţa din şedinţa sa ţinută în August a. c. (Nr. prot. 34) rógă de nou pe d-l ministru, ca sĕ absteie dela întregirĭ cerute şi sĕ se mărginéscă, pe lângă re-olvirea cestiunii, că e óre invoit cu interpretarea literelor fundaţionale astfel, ca mai multe stipendii cumulate sĕ se pótă da stipendiştilor în modul indicat în conclusul representanţei Nr. 32 din 20--25 Martie 1897.

V. In fine raportăm, că din portretele fericitului fundator vînḑêndu-se tóte esemplarele, s'a dispus procurarea de portrete nouĕ, şi că privitor la edarea unei biografii a fericitului fundator s'au luat mĕsurile de lipsă cu conclusul representanţei Nr. 30 din Martie a. c.

Budapesta, în 8 (21) Septemvrie 1900.

Dr. Iosif Gall, preş. comit. fundaţional.
G. Bogoevicĭ, notar.

Un congres al meseriaşilor românĭ.

Sâmbătă s'a deschis în Bucuresci primul Congres al meseriaşilor românĭ din tótă ţéra. Preşedinte al Congresului a fost proclamat d-l Tache Georgescu.

In prima ḑi a Congresului s'au cetit mai multe memorii ale meseriaşilor din diferite oraşe, s'au făcut mai multe propunerĭ şi s'a espedat o telegramă M. S. Regelui la Sinaia.

In şedinţa de Dumineca s'a discutat şi s'a votat un memoriu al meseriaşilor din Bucuresci, destinat a fi presentat Corpurilor legiuitóre pentru a servi ca basă a unui proiect de lege pentru încurajarea meseriaşilor românĭ.

Dumineca după amiaḑĭ s'au primit mai multe moţiunĭ şi s'a recunoscut ḑiarul „Meseriaşul" ca organ al corporaţiunei.

După-ce s'a declarat închisă discusiunea asupra memoriului meseriaşilor, preşedintele Congresului a pronunţat o entusiastă cuvêntare, în care aduse elogii operei congresului şi propune, ca d-l Brătescu sĕ fiă însărcinat cu presentarea şi susţinerea memoriului meseriaşilor. Congresul s'a închis la órele 6 d. a.

Séra s'a dat un banchet la care au participat 160 persóne.

Evenimentele din China.

Se telegrafézà din Peking „*Agenţiei Havas*" din Paris cu data de 27 Oct. că miniştrii streinĭ s'au întrunit a doua-óră pentru a examina propunerile lui Delcassé. Toţĭ au recunoscut necesitatea de a reclama pedépsa cu mórte contra tuturor culpabililor principalĭ. Se crede, că décă puterile vor persista în cererile lor, vor obţiné satisfacţiă.

Mórtea lui Kangyi este confirmată oficial.

O altă depeşă adresată „*Agenţiei Havas*" ḑice, că puterile nu vor rĕspunde la ultima notă a lui Cing şi a lui Li-Hung-Ciang.

După scirĭ din Tien-Cin un detaşament compus din Ruşĭ şi Germanĭ se pregătesce sĕ atace un post întărit situat la Sud şi unde 10.000 de Boxerĭ ar fi concentraţĭ. Artileria francesă va de concursul ei colónei ruso-germane,

*

„*Il. Messagero*" publică un interview al corespondentului sĕu din Peking cu Li-Hung-Ciang. Li Hung-Ciang deplânge evenimentele, carĭ s'au produs în China din Maiŭ încóce. Toţĭ cei carĭ iubesc China şi carĭ doresc s'o vadă păşind pe calea progresului, deplâng revolta Boxerilor. Li-Hung-Ciang nu s'ar fi aşteptat nicĭ-odată că Boxerii sĕ fi atacat legaţiunile şi sĕ fi ucis pe unul din representanţiĭ strĕinĭ. China n'a întârḑiat sĕ îndure pedépsa durerósă a unei greşelĭ atât de grave sĕvîrşite de câte-va mii de rebelĭ numai. Acum, că pacificarea este aprópe sfîrşită, Li-Hung-Ciang speră, că puterile vor apreţia intenţiunile pacînice ale Chinei şi dorinţa ei de a da o dréptă satisfacţiune ofenselor aduse.

El speră, că puterile vor retrage trupele lor cât de curênd. Li-Hung-Ciang, care pare a fi sigur de retragerea trupelor, a vorbit cu căldura de apropiată reluare a relaţiunilor comerciale cu Occidentul. El a conchis ḑicênd, că el şi autorităţile chinesesc doresc o pace deplină şi absolută.

Impresia corespondentului ḑiarului „Il Messagero" este, că Li-Hung-Ciang este absolut în curent cu neînţelegerile şi gelosiile aliaţilor şi că scie, că tocmai aceste neînţelegerĭ şi gelosii constituesc propria lui forţă.

*

După scirile primite la statul-major rus, visita făcută în Mukden de către autorităţile militare rusescĭ, pentru a se încredinţa de starea clădirilor destinate ernărei trupelor, a permis sĕ se constate, că totul fusese pregătit pentru a face sĕ sară în aer tóte aceste clădirĭ. Catastrofa n'a fost înlăturată, decât prin ocuparea neaşteptată a oraşului. S'au găsit proclamaţii carĭ declară rĕsboiŭ tuturor Europenilor.

Diverse.

Anecdote despre regina Wilhelmina. Despre frumósa regină a Olandei, tînĕra Wilhelmina, se vorbesce următorele anecdote din copilăria ei: Intr'o ḑi mama Wilhelminei, regina-regentă, a pedepsit pe mica regină, trimeţîndu-o în odaia ei şi i-a spus, că are sĕ stea acolo până îşĭ va cere ertare. Wilhelmina mâniósă s'a supus ordinului. In odaie a stat multă vreme. După un timp óre-care cine-va bate tare la uşa odăiei mamei sale. — Cine-i? întrébă regina-regentă.

— Regina Olandei! — se auḑi de afară întrun ton mânios. Era regina Wilhelmina, care, deşi nu voia sĕ céră ertare, dér totuşĭ voia sĕ se împace cu mamă-sa Regina-regentă însĕ rĕmase neînduplecată: „Décă afară stă regina Olandei, atuncĭ sĕ rĕmână încă acolo." După acésta iarăşĭ se făcù linişte. Mai târḑiu bătù din nou cineva la uşă.

Cine-i? întrébă mama reginei. O vóce suspinătóre şi încet rĕspunse de afară: Eu sunt! mica Wilhelmina!

— Aşa, décă tu eştĭ, mică Wilhelmină, atuncĭ poftesce înăuntru", ḑise regina-regentă şi îşĭ întimpină fiica. Mica Wilhelmina alergă în braţele mamei, care o sărută cu multă iubire, înainte de ce ar fi avut timp sĕ-şĭ céră ertare. De altă dată mica regină, greşind ceva, érăşĭ a fost pedepsită în odaia ei. Mult timp regina a stat în odaiă mâniósă şi nu putea sĕ se stăpânéscă. — „Ah, — strigă regina, — décă ar sci poporul meu, cum sunt eu tratată, s'ar rescula şi ar libera pe regina lui. Dér va sosi timpul, când el va sci!" După acésta se aşeḑă la masă şi scrise o proclamaţiă către poporul sĕu. In acea proclamaţiă, regina provócă pe cetăţenii Olandei sĕ scape din închisóre pe regina lor. Proclamaţia a fost trimisă ḑiarelor mai marĭ din Haga, ca sĕ o publice la loc de frunte. Redacţiunile acelor ḑiare nu puteau sĕ-şĭ esplice lucrul, când în fine sosi o nouă epistolă a reginei, în care era scris: „Nu mai am lipsă de proclamaţiă, tóte sunt în regulă." Sĕ înţelege, mica regină se înpăcase cu mama-sa.

Capitala cea nouă a Chinei. Impĕratul şi împĕrătésa Chinei s'au mutat cum se scie la Singanfu, oraş cu un milion de locuitorĭ. Acest oraş se află în provincia Şen-si, care cu vecina ei Şan-si, e ţéra de obîrşie a Chinesilor. Şen-si e muntósă şi în Tapai-şan ajunge la 3.700 metri înălţime. Singanfu e încunjurat cu zid inalt de 12 metri, formând un pătrat. Sunt patru porţĭ şi o mulţime de turnurĭ pentru paḑă şi apĕrare. Greutatea de a pĕtrunde până acolo dela ţĕrm e fórte mare. De când cu rĕscóla Taipingilor sunt o mulţime de ruine. Palatul împĕrătesc e încunjurat şi el cu un zid deosebit. Singanfu împreună cu Taiyuanfu din provincia Şan-si sunt centrul întregului comerţ cu Asia centrală: ceaiul, zahărul, reventul, moscul, plante medicinale, opiul şi blănurile, aicĭ se adună şi se înmagaziséză. Impĕrătésa e încă la Taiyuanfu. Oraşul are un museu arheologic bogat şi inscripţii vechĭ de două mii de anĭ. In el locuesc la 50.000 de mohamedanĭ, carĭ au opt moschee.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 30 Octomvre n. 1900.

Renta ung. de aur 4%.	114.60
Renta de coróne ung. 4%. . . .	90.15
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½% .	119.60
Impr. căil. fer. ung. înargint. 4½%	98.35
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	116.75
Bonurĭ rurale ungare 4%	91 50
Bonurĭ rurale croate-slavone . . .	92.50
Impr. ung. cu premii	163.50
Losurĭ pentru reg. Tisei și Seghedin .	138.50
Renta de argint austr.	97.15
Renta de hârtie austr.	96.90
Renta de aur austr.	114.50
Losurĭ din 1860.	131.75
Acții de-ale Băncei austro-ungară .	16.89
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	649.—
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	651.50
Napoleondorĭ.	19.21
Mărcĭ imperiale germane	117.65
London vista.	240.60
Paris vista	95.92½
Rente de coróne austr. 4% . . .	98.35
Note italiene	90.60

Cursul pieței Brașov.

Din 31 Octomvre n. 1900.

Bancnota rom.	Cump.	18.88	Vênd.	18.97
Argint român.	Cump.	18.60	Vênd.	18.70
Napoleond'orĭ.	Cump.	19.16	Vênd.	19.20
Galbenĭ	Cump.	11.30	Vênd.	11.40
Ruble Rusescĭ	Cump.	127.—	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	58.50	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	10.60	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.—	Vênd.	101.—

ANUNCIURI
(inserțiuni și reclame)

sunt a se adresa subscrisei administrațiunĭ. In casul publicării unui anunciu mai mult de odată se face scădĕmênt, care cresce cu cât publicarea se face mai de multe-orĭ.

Administr. „Gazetei Trans."

Sz. 4571—1900. tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbiróság, mint tlkönyvi hatóság, közhirré teszi, hogy Borzea György s társ. végrehajtatónak Carja V. Eva szül. Gábor végrehajtást szenvedő elleni 659 kor. 18 fil. töke követelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvszék (a fogarasi kir. járásbiróság területén lévő az Alsó-visti 258. sz. tljkvben Carjea Eva sz. Gábor nevén álló A † a.

576, 577	hrsz.	ingatlanra	864	kor.	3546	hrsz.	ingatlanra	12	kor
754	„	„	4	„	3689	„	„	4	„
756	„	„	10	„	3700	„	„	6	„
1047	„	„	10	„	3743	„	„	12	„
1057/2	„	„	2	„	4095	„	„	16	„
1840	„	„	76	„	4378	„	„	17	„
1860	„	„	32	„	4446	„	„	6	„
2173, 2175	„	„	76	„	4450	„	„	32	„
2999	„	„	18	„	4543—4547	„	„	22	„
3068	„	„	6	„	4628	„	„	24	„
3207	„	„	6	„	4733	„	„	6	„
3266	„	„	2	„	4750/1, 4834/1		„	2	„
3277	„	„	6	„	4859	hrsz.	„	6	„
3413/2	„	„	2	„	4958, 4959	„	„	6	„
3439	„	„	2	„	5459	„	„	32	„
3475/3	„	„	4	„	5463	„	„	2	„
5514	„	„	6	„	6277	„	„	10	„
5535	„	„	6	„	7260, 7262,	„	„	38	„
5887/1, 5886	„	„	26	„	7263	„	„		
5891/1	„	„	6	„	7324, 7401,	„	„	74	„
5893	„	„	8	„	8063	„	„	28	„
5896/1	„	„	10	„	8175, 8176	„	„	48	„
5899	„	„	20	„	8236	„	„	70	„
5900/242	„	„	16	„	8427	„	„	22	„
6204/1	„	„	4	„	8524	„	„	8	„
6207, 6208	„	„	2	„	5900 b/245	„	„	16	„

koronában, továbbá a 296. sz. tljkvben foglalt 1133—1242 hrsz. ingatlanokból Carja Eva szül. Gábort megillető 5/72 rész jutalékra 83 fil.-ben, a 370. sz. tljkvben A † a. 2977, 5978/2, 2979/2, 2980/2 hrsz. ingtlnból megillető 1/8 rész jutalekra 1 kor. 50 fillérben és a 372 sz. tjkvben A † 2992—2998 hrsz. a. foglalt ingatlanból őt megillető 1/16 rész jutalékra 1 kor. 75 fillérben ezzennel megállapitott kikiáltási árban az árverest elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1900 evi November hó 26 ik napján délelőtt 9 órakor** a Vist községben megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881 évi LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. törv. cz. 170-ik §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogaras, 1900. évi junius hó 9 én.

A fogarasi kir. trvszék, mint telekkönyvi hatóság

CSASZÁR
kir. aljbiró.

1129.

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.